

Tôi rùng mình, n i da gà và s ma.

Tác giả tên thật H Vi t Tân, m t c u chi n binh Thu Quân L c Chi n M g c Vi th n s ng v i cha m già b nh i Los Angeles. Bà c a ông là m t chuy n ma, b t đ u tu n i Halloween 2009.

□

H i còn tr đ i c là h n m t ch c r i i năm v tr c, tôi th ng đ c hăng g i đi làm xa; cho nên tôi thu c lo i ng i c m hàng, áo ch , v xa, nhà khách s n.

Ri t r i quen, cu c s ng xa nhà, khách s n cũng không có gì đáng k hay đáng nói cho i khi tôi bay v Oakland i vùng Trung Đông.

Máy bay đáp xu ng phi tr ng San Francisco kho ng năm gi chi u. L y hành lý, qua H i Quan làm g y i xong tôi đi ra đón xe taxi v khách s n.

-Ông đi đâu? Ng i tài x taxi h i.

-Cho tôi đ n khách s n Holiday Inn bên Oakland. Tôi đáp.

M i khi v tr s c a hăng i Oakland, tôi đ u khách s n Holiday Inn nên tôi b t và nói cho ng i tài x taxi.

Ch y đ c vài phút, ng i tài x taxi h i tôi.

-Ông khách s n bên Oakland v y ông có nghe nói v cái khách s n ma ám không?

-Không. Tôi tr i.

-V y ông có mu n th cái khách s n này không? Ng i tài x taxi h i thêm.

N u nh c ngoài thì tôi nghĩ r ng m y ng i tài x taxi mu n đ a khách đ n nh ng khách s n quen đ i y t n hoa h ng hay ch y vòng vo đ i y thêm t n c c, nh ng San Francisco hay Oakland thì tôi rành đ ng đi, n c b c nên không s dân lái taxi câu t n. Nhìn qua ki ng chi u h u th y tôi đang ng n ng , ng i tài x taxi nói thêm.

-Cái khách s n này g n trung tâm thành ph , k b n tàu.

Không b t bay xa, trái gi gi c, đ u óc mù m hay sao mà tôi g t đ u ng thu n.

Sau khi tr t n taxi, tôi nhìn b ngoài c a cái khách s n thì th y cũng t m đ c c ki u nh Motel 6. Tôi nh th m n u khách s n bê b i thì hôm sau tôi s đ i khách s n khác.

Vu vi gió th i ng n từng,

Gian nan là n anh hùng ph i vay. Mà!!!

Th là tôi m nh đ n b c vào qu y t p tân đ i y phòng. Sau khi c m chìa khóa phòng i u hai, tôi h i cô gái t p tân.

-Có ph i khách s n này b ma ám không?

-Ông nghe i đâu v y? Cô gái t p tân không tr i mà h i ng c i tôi.

-Ng i tài x taxi đ a tôi i phi tr ng v đây nói v y. Tôi đáp.

-Thì ông nghĩ sao cũng đ c. Cô gái t p tân c i m t cách bí h m.

-N u khách s n b ma ám thì tôi hy v ng đó là ma n . Ngh c a chàng đ c tung ra.

□

Hành lang trên i u hai có b t đèn, sáng s a nh nh ng khách s n khác, không âm u, ghê r n gi h t. Không có gì đ đáng nói!

Lên phòng th y hành lý vào m t góc, tôi vô phòng t m t m n c nóng m t h i lâu cho t nh.

Không b t có t nh ra hay không, hay có con ma nào xúi tôi mà sau khi t m xong tôi i c m

đi n tho i lên g i phòng ăn c a khách s n và đ t đ ăn đem lên phòng.

g n trung tâm thành ph Oakland, g n khu ph Tàu và Vi t Nam, k b n tàu là khu du l ch c a thành ph Oakland. tôi không ra ph ăn u ng mà l i đ t đ ăn đem lên phòng; có l tôi b nh làm b ng n ng hay khủng khủng.

Tr i ch ng v ng ch a t i l m, kho ng sáu, b y gi gi đó.

-Reng, reng! T ng chuông đi n tho i reo lên sau khi tôi b m s phòng ăn.

-Hello! Phòng ăn đây! Tôi có th giúp ông đ c gì không? T ng c a m t ng i n nào đó h i tôi.

-Làm n cho tôi đ t đ ăn đem lên phòng. Tôi nói.

-Vâng! Ông mu n g i gì?

-Hamburger, khoai tây chiên, và Diet Coke. Tôi g i m y món th c ăn căn b n c a n c M . Khi ra n c ngoài làm thì tôi ăn đ ăn c a ng i b n x , và khi v l i M thì tôi ăn đ ăn căn b n c a M .

-Ông còn mu n thêm gì không? Ng i n nào đó h i thêm.

-Vì cô h i cho nên tôi g i thêm cánh gà chiên (Buffalo wings). Tôi g i thêm. T n ăn do hăng dài th mà. Không ăn cho m p cái thây thì u ng c a tr i.

-Và còn gì n a không?

-G i lên phòng tôi m t n t p viên tr đ p!? Ngh c a chàng l i đ c tung ra.

-Ông nói gì n hay thì t. Ông phòng 2##? Ng i n nào đó h i s phòng c a tôi cho ch c đ đem đ ăn lên phòng.

-Vâng!

-Xin ông làm n ch kho ng n a t ng!

-Ch có n a t ng thôi a?!? N u có m t cô t p viên thông minh, tr đ p thì tôi s n sàng ch h t kho ng đ i còn l i c a tôi.

L phóng lao thì ph i theo lao.

-Ông thì t hài h c. Chào ông.

Tôi v a cúp đi n tho i thì nghe t ng gõ c a. Tôi đi t i c a phòng, nhìn ra l k ng thì không th y ai; tuy v y tôi cũng m c a ra nhìn hai đ u hành lang tr ng tr n, không có ma nào qua l i!

Tôi c m th y nh có m t lu ng gió l nh t ngoài hành lang t qua tôi đ vào trong phòng.

Tôi nghĩ th m - m y con ma này l thì t hay m y th ng nh trong khách s n này bu n tình, phá phách, gõ c a r i b ch y tr n. Chuy n này cũng th ng x y ra khách s n, không có gì đáng nói.

Đóng và khóa c a l i, tôi nh y lên gi ng, c m remote b t TV lên coi tin t c ch u. Không có gì đáng đ nói!

Tôi thì p đi l lúc nào; đ n lúc gi t mình t nh đ y, nhìn đ ng h trên bàn nh k đ u gi ng - đã g n m i gi t i. Nhìn ra c a s thì th y tr i đã t i đen, đèn đ ng sáng tr ng.

Đói b ng mà ch a có đ ăn.

Không l phòng ăn đem đ ăn lên phòng, g c a mà tôi ng say quá nên không nghe t ng g c a; n u tôi không m c a tr l i thì h ph i g i đi n tho i báo cho tôi b t ch - trong đ u tôi v a trách mình, v a trách phòng ăn c a khách s n.

Tôi b c đ n bàn, c m đ n tho i lên g i phòng ăn.

V a đ t cái đi n tho i lên l tai, thì tôi rùng mình, n i da gà cùng ng i.

Cái đi n tho i ch t!

L n theo dây đi n tho i thì tôi phát h n ra s i dây c m vào đ n tho i trên t ng đã sút ra và r t xu ng đ t bao gi .

Tôi đi rừng mình và bắt được u s ma!
Vu vi gió thổi trong rừng,
Gian nan là anh hùng phải vay! Mà!!!
Sợ thì sợ, nhưng tôi vẫn cầm giấy đi nhờ lên và cầm vào đi nhờ đi. Cái đi nhờ sợ sợ
đi và phát ra tiếng u, u.
Tôi bắt mồi phòng ăn để kiếm sống là tôi có đi ăn đêm lên phòng.
-Phòng ăn đây! Tôi có thể giúp ông đi c gì không? Tôi nghe ai mà nói i nam nào đó hỏi tôi.
-Vào phòng ngủ bây giờ tôi có gì đi ăn, sao đi ngủ vẫn chưa thấy? Tôi hỏi dò.
-...và sợ phòng của ông là???
-Tôi ở phòng 2##. Tôi đáp.
-Ông làm việc như thế nào, tôi không tra hỏi xem. Người i nam nào đó hỏi tôi nói.
...
Sau vài phút thì người i nam nào đó nói.
-Không! Tôi không thấy có ai ở phòng 2## đi ăn đi nay.
-Anh chắc chứ? Tôi hỏi thêm.
-Chắc chắn rồi!
-Là thế nào? Tôi có gì đi ăn đêm lên phòng vào phòng ngủ bây giờ. Tôi có nói chuyện với mồi
người i nam nào đó ở phòng ăn. Tôi nói.
-Ông có chắc là ông ở phòng ăn không? Đi ngủ t người i nam nào đó hỏi tôi.
-Chắc chắn rồi! Tôi đáp.
-Là thế nào? Vì tôi làm việc đây và trả lời đi nhờ nguyên đêm nay mà. Anh ta nói.
-Vui thì cảm ơn anh nhiều!
-Ông có muốn đi ăn không? Hay ông xuống đây ăn, chúng tôi còn mồi i vài phút nữa
mồi đóng cửa. Người i nam ở phòng ăn hỏi tôi.
-Thôi thôi! Cảm ơn anh nhiều! Tôi cúp đi nhờ đi.
...
Tôi rừng mình, nhìn da gà và sợ ma.
Tôi đi đó tôi nghe thấy tiếng nói và cái bóng đối và tiếng đèn trong phòng đi c bóng sáng.
Tôi bây giờ tôi vẫn không biết là tôi đã nói đi nhờ đi và ai chỉ u hôm đó; có thể là luồng gió
như đã thổi qua tôi đi vào trong phòng không; và sự đi nhờ đi đã rời ra khỏi đi nhờ đi
trên tiếng lúc nào đó trước hay sau khi tôi đi ăn lúc bây giờ, trước hay sau khi luồng gió
như thổi qua tôi đi vào phòng.
Giờ đây khi tôi ở trên tàu thành phố Oakland, tôi muốn cho thấy ng b n s ma của tôi cái
khách sạn ma ám như những cái bóng trên tàu đã đi c đi m i, nhìn rõ ràng và tận trang cho du khách.
Cái khách sạn ma ám đó đã bị phá s p; mất tất m sách, r p chỉ u phim và mất bãi đỗ xe đi c
xây lên trên móng đi đó.
...
...